

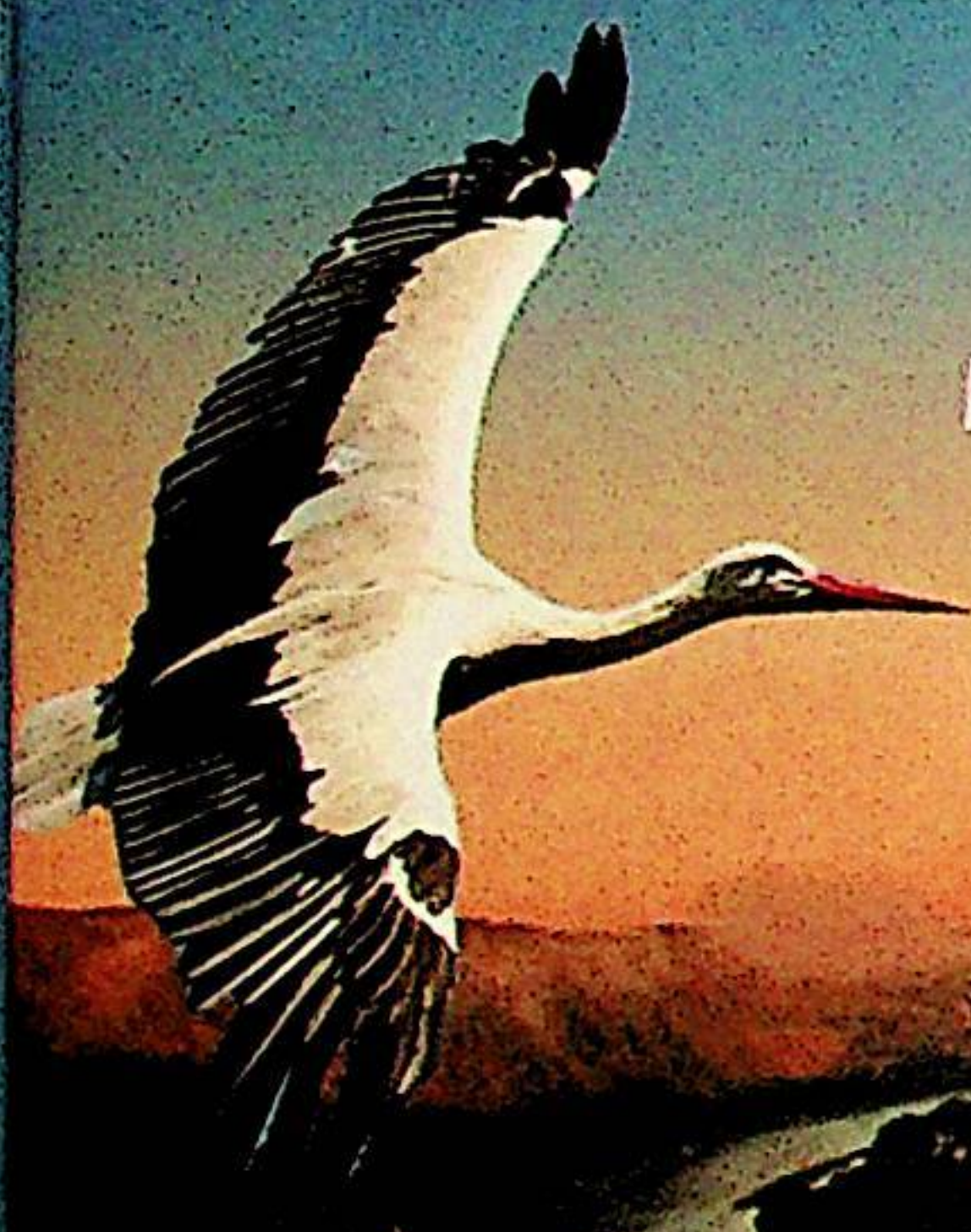
1574111

Сергій МАРТИНЮК

Пишаюсь, що я —

Українець

*або Лелеки
рідним гніздам
не зраджують*

Сергій Мартинюк веде свій родовід з Балтського краю, що на Одещині. Як він сам говорить – я народився в сонячній і вогнистій Землі. Це друга книга, яку видає Видавничий дім «АртЕк». Як і в першій, багато висновків автора спочатку викликають здивування, нерозуміння і навіть обурення, але ... потім розумієш слова Ліни Костенко: «Ми є тому, що нас не може бути...»

Сергій Мартинюк, відомий український письменник, представляє своє нове літературно-історичне видання «Пишаюсь, що я – Українець, або Лелеки рідним гніздам не зраджують». У автора оригінальний хід думок, особливе, мабуть, тільки йому притаманне, мислення з поєднанням фактів далекого і недавнього минулого із сьогоденням, простий і зрозумілий виклад. Читаєш книгу – і дивуєшся простоті й глибині думок, вмінню заглянути у майбутнє. Вражає могутня віра в велике майбутнє України. Він – письменник із власним літературним обличчям, письменник, чії книги хочеться читати. Але Сергій Мартинюк не може (і не хоче) бути просто письменником. У нього постійний симбіоз літератора з істориком, літератора з публіцистом, літератора з лінгвістом. Саме тому кожен главу він закінчує історичними, політичними чи лінгвістичними розвідками – називаючи їх постскриптумами і заключними штрихами до глави. І це додає щирого й особливого шарму книзі. Книга захоплює. Читаєш і починаєш в думках сперечатись з автором. Мимоволі думаєш «що за нісенітниця?», а через сторінку погоджуєшся (а має ж рацію цей Мартинюк) і читаєш далі. Через декілька сторінок те ж саме – сперечаєшся в душі і обурюєшся, навіть проклинаєш його і обзиваєш поганим письменником та... знову погоджуєшся і продовжуєш із захопленням перегортати сторінки.

Книга вчить, як із малоросів переродитися в Українців. Знаєте, чому? Бо малоросів і хохлів дурити легко, але з українцями, які знають свій родовід – це неможливо. Взагалі книги Сергія Мартинюка несуть новий літературний напрям, літератури, яка вчить перемагати. Як говорить сам автор книги: «Вважаю своїм пріоритетом започаткувати нове мислення нової Української еліти, надихнути на відродження рідного «я». Хочу надихнути на головне – ми маємо створити нову націю із попелу старої – націю з розумом Переможців».

Книга змушує замислитись і по-новому поглянути на, здавалося б, беззаперечні факти. А вони перевертають душу і стукають у серце попелом мільйонів Українців, замордованих, закатованих, але не знищених духовно.

Саме тому це видання розраховане на якнайширше коло читачів, прислужатись воно й тим, хто вірить у те, що «Українець має зустрітись з Україною».

ЗМІСТ

Цю книгу присвячую світлій пам'яті Великого Українця – Івана Пилиповича Ющука	3
Книжка роздумів і для роздумів	6
Слово від автора	13
РОЗДІЛ 1	23
РОЗДІЛ 2	44
РОЗДІЛ 3	69
РОЗДІЛ 4	100
РОЗДІЛ 5	124
РОЗДІЛ 6	158
РОЗДІЛ 7	181
РОЗДІЛ 8	210
РОЗДІЛ 9	233
РОЗДІЛ 10	258
РОЗДІЛ 11	292
РОЗДІЛ 12	332
Передостанній розділ, про нас Українців	380
Розділ останній, або Заключний штришок	390
Використана література	396
Післямова	402